

VERTIKALA SINDIKATA OBRAZOVANJA

SINDIKAT HRVATSKIH UČITELJA
NEZAVISNI SINDIKAT ZNANOSTI I VISOKOG OBRAZOVANJA
NEZAVISNI SINDIKAT ZAPOSLENIH U SREDNJIM ŠKOLAMA HRVATSKE
Trga maršala Tita 4, Zagreb, Hrvatska

PRIOPĆENJE ZA JAVNOST

Povodom prijedloga Zakona kojim se stvaraju uvjeti za ubranu izgradnju niza sportskih dvorana u nekoliko hrvatskih gradova, s onu stranu pravne utemeljenosti čitavog projekta i nužnosti da u civiliziranoj zemlji javno financirani projekti prolaze proceduru javnog natječaja, Vertikala sindikata obrazovanja, u ime 60 tisuća nastavnika upozorava na drugu, još važniju stranu cijele priče o sportskim dvoranama i Svjetskom rukometnom prvenstvu.

Ova polurazvijena zemlja potrošit će milijarde kuna na organizaciju Svjetskog prvenstva i izgradnu niza sportskih dvorana čiji će koeficijent upotrebljivosti biti iznimno nizak. Treba li Zagrebu dvorana za 18.000 gledatelja kada se i više nego dvostruko manji Dom sportova rijetko popuni, a gotovo nikada na nekom sportskom događaju? Treba li Poreču, primjerice, dvorana za tri tisuće mjesta, kada će ta dvorana tek jednom u nekoliko godina biti popunjena. Prva nogometna liga ima svega tri tisuće gledatelja u prosjeku po utakmici, stoga se nameće pitanje, treba li Hrvatskoj serija sportskih dvorana za sportove koji su znatno manje popularni od nogometa.

Hrvatska politika treba zadovoljiti sasvim druge potrebe svojih građana i pojačano ulagati u sasvim druge projekte.

Za Hrvatsku, a to znači za njene građane, najvažnija bi trebala biti sportska i obrazovna aktivnost njihove djece. U Hrvatskoj djeca nemaju dovoljno prostora za sportska igrališta, jer školskih sportskih dvorana ima veoma malo.

Također, za Hrvatsku je puno važnija izgradnja novih škola kako bi se ukinuo rad u više smjena. Inozemna javnost Hrvatsku trajnije pamti po kuriozitetu rada škola u tri smjene, i to u njenom glavnom gradu, nego po jednom Svjetskom prvenstvu. Taj isti glavni grad ulaže veoma malo u školski standard u odnosu na visinu prihoda iz neprimjereno visokog prireza, razbacujući se megalomanskim i populističkim inicijativama prema staroj rimskoj Panem et circenses.

Umjesto zabave pasivnim gledanjem najvještijih pojedinaca s vremena na vrijeme, trebali bismo razvijati kulturu aktivne zabave svakog građana. Kada su troškovi ulaganja u pasivne oblike zabave daleko nesrazmjerni koristi za građane same, a kada u isto vrijeme za potrebe od vitalnog interesa ljudi novaca nema, onda takve odluke izgledaju kao neshvatljiva bezobzirnost i neodgovornost prema ljudima.

Unatoč afinitetu za vrhunske sportske događaje, uvjereni smo da građani nisu spremni iste financirati do razine neodgovornosti i rasipanja.

A da je to tako uvjerimo se na samo nekoliko primjera. S nekoliko milijardi kuna ova zemlja mogla bi napraviti ogroman pomak u pravcu društva utemeljenog na znanju. Usporedimo milijarde za Svjetsko rukometno prvenstvo i sramnih 140 milijuna kuna za znanstvene projekte. Usporedimo osamsto milijuna kuna oprosta duga nogometnim klubovima i ovrhe nad školama kao javnim ustanovama zbog neplaćenih dugova Vlade od nekoliko stotina milijuna kuna po sudskim tužbama svojih zaposlenika. Time se Vlada izruguje i načelu vladavine prava i svojoj ustavnoj obavezi da osigura funkcioniranje javne službe u obrazovanju.

Politika ne smije sama sebi biti svrha, neovisno radi li se o lokalnoj ili državnoj razini. Građani ne smiju dopustiti rastrošno financiranje promotivnih kampanja prije nego svojih vitalnih potreba.

Jednostavno, pitajmo građane trebaju li nam u Hrvatskoj sportske dvorane koje će se popuniti jednom u nekoliko godina ili nikada, ili školske zgrade koje će se svakodnevno puniti našom djecom? Predlažemo referendum, pa da vidimo kako će političari s takvim idejama proći.

U Zagrebu, 17. siječnja 2007. godine

Za sindikate vertikale, predsjednici

Vilim **Ribić**, predsjednik Velikog vijeća Sindikata znanosti

Zvonimir **Laktašić**, predsjednik SHU

Branimir **Mihalinec**, predsjednik NSZSSH